

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, IX Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Jolanta Malik**

Protokolant: **Mirosław Jabłoński**

po rozpoznaniu w dniu 5.06.2013 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. D.**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 243 13

UZASADNIENIE

Powódka M. D. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. kwoty 65.999,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podała, że dnia 15 lutego 2010 r. (pod panińskim nazwiskiem J.) zawarła ze stroną pozwaną umowę, na podstawie której uzyskała spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) we W.. W umowie tej strona pozwana potwierdziła, że na dzień podpisania umowy otrzymała od powódki kwotę 95.642 zł tytułem wkładu mieszkaniowego. Pismem z dnia 10 grudnia 2011 r. powódka wystąpiła do pozwanej z wnioskiem o ustanowienie na jej rzecz prawa odrębnej własności do lokalu. Sprawa ustanowienia na rzecz powódki (jak również pozostałych najemców lokali mieszkalnych) prawa odrębnej własności lokalu była przedmiotem szeregu spotkań i rozmów z zarządem pozwanej, której stanowisko w przedmiotowej sprawie zawarte zostało w piśmie z dnia 21 marca 2012 r. W dacie złożenia pozwu strona pozwana przeprowadzała niezbędną inwentaryzację pomieszczeń w lokalach mieszkalnych oraz prowadziła procedurę, umożliwiającą uzyskanie przez lokatorów prawa odrębnej własności lokali. W odpowiedzi na zapytanie powódki z dnia 11 stycznia 2012 r. strona pozwana poinformował ją, że wkład mieszkaniowy powódki wynosi 29.442,96 zł. Wniosek powódki o przesłanie zestawienia, zawierającego rozliczenie dokonanych przez nią wpłat pozostał bez odpowiedzi. Dnia 30 maja 2012 r. pełnomocnik powódki wezwał stronę pozwaną do rozliczenia i zapłaty na rzecz powódki kwoty 65.999,04 zł w terminie 7 dni. W odpowiedzi pozwana wyjaśniła, że sporna kwota 65.999,04 zł została wypłacona dla H. P. (1) z tyt. waloryzacji wkładu mieszkaniowego. Powódka zakwestionowała zasadność obciążania jej kosztami wypłaconego H. P. (2) zwaloryzowanego wkładu mieszkaniowego w wysokości 65.999,04 zł i domagała się zwrotu bezpodstawnie pobranej przez pozwaną kwoty. Powódka wskazała, że nałożenie na nią obowiązku zapłaty równowartości zwaloryzowanego wkładu mieszkaniowego dla osoby, której prawo wygasło, jest bezprawne, a powódka zobowiązana była jedynie do uiszczenia na poczet

spółdzielni wkładu mieszkaniowego w wysokości 29.442,96 zł oraz kosztów wpisowego i zakupu udziału (łącznie 200 zł), które to opłaty powódka uiściła.

Powódka podała, że na jej roszczenie składa się wypłacona przez pozwaną tyt. zwaloryzowanego wkładu mieszkaniowego kwota 65.999,04 zł, którą powódka zapłaciła przed ustanowieniem na jej rzecz spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego. Jako termin początkowy naliczenia odsetek powódka przyjęła dzień następnego po upływie terminu do zapłaty, wskazanego w wezwaniu.

Powódka powołała się na art. 218 w zw. z 229 Prawa spółdzielczego oraz art. 8, 10, 11 i 15 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

(k. 2-6)

Nakazem z dnia 28 listopada 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym tut. Sąd nakazał stronie pozwanej aby zapłaciła na rzecz powódki kwotę 65.999,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

(k. 34)

Od tego nakazu strona pozwana złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz zasądzenie na rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu przyznała, że 15 lutego 2010 r. strony zawarły umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, której przedmiotem było ustanowienie na rzecz powódki spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) we W. (wybudowanego z udziałem środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego), na warunkach określonych w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych oraz w Statucie pozwanej. Na mocy w/w umowy wkład mieszkaniowy ustalony został w wysokości 95,642 zł i został przez Powódkę w całości wpłacony. Strona pozwana podała, że z uiszczonych przez powódkę kwoty pokryte zostały wpis (100 zł) oraz udział (100 zł), a nadto wypłacono z niej osobie, której poprzednio przysługiwało spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu H. P. (1) zwaloryzowany wkład mieszkaniowy. Uznając opisane wyżej okoliczności za bezsporne, strona pozwana kwestionowała ich prawną, przedstawioną przez powódkę, ocenę.

Strona pozwana zwróciła uwagę, że powódka za podstawę swojego żądania przyjmuje zapewne przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu, a co za tym idzie kwestionuje ważność umowy stron. Uznając takie stanowisko za chybione strona pozwana wskazała, że na gruncie przedmiotowej sprawy możliwe były dwa stanowiska: przyjmujące nieważność czynności prawnej z dnia 15 lutego 2010 r. z uwagi na naruszenie bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 11 ust. 2 u.s.m., obligującego spółdzielnię do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przyjmujące, iż czynność prawna z dnia 15 lutego 2010 r. jest ważna, ponieważ z uwagi na treść art. 12(1) ust. 2 u.s.m. nie mogła znaleźć zastosowania norma z art. 11 ust. 2 u.s.m., a pozwana spółdzielnia uprawniona była do zawarcia umowy o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.m., przy czym – wobec zmiany art. 10 ust. 3 u.s.m. (uchylenia odesłania do art. 10 ust. 2 u.s.m.), a także wobec brzmienia art. 8 pkt 3 u.s.m., wysokość wkładu mieszkaniowego ustalić należy na podstawie postanowień Statutu pozwanej, a więc na podstawie 87, 90 oraz 91 tegoż aktu.

W ocenie strony pozwanej w obu w/w przypadkach roszczenie powódki było bezzasadne: w pierwszym na zasadzie art. 407 k.c., i art. 409 k.c. w zw. z art. 410 k.c., a drugim – wobec faktu uiszczenia przez powódkę wkładu mieszkaniowego na podstawie umowy stron i w wysokości określonej w statucie, co powodowało brak podstaw do uznania tejże umowy za nieważną. Ponadto pozwana spółdzielnia mieszkaniowa powołała się na art. 5 k.c.

(k. 37-41)

Pismem z dnia 28 marca 2013 r. powódka podała, że nie kwestionuje ważności umowy stron, a jedynie wskazuje, iż określona na jej podstawie wartość wkładu mieszkaniowego jest błędna, domaga się zatem od pozwanej spółdzielni

zwrotu nienależnego świadczenia. Zaprzeczyła ponadto, by rozporządzenie przez pozwaną wpłaconym przez powódkę wkładem nastąpiło nieodpłatnie. Zakwestionowała także naruszenie w przedmiotowej sprawie art. 5 k.c.

(k. 83-84).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lutego 2010 r. powódka M. D. zawarła ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) we W. umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, na mocy której powódka uzyskała spółdzielcze lokatorskie prawo do znajdującego się w zasobach spółdzielni lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) we W., wybudowanego z udziałem środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, i zobowiązała się do wpłaty wkładu mieszkaniowego w wysokości 95.642 zł – par. 1 pkt 1-3 oraz par. 2 pkt 1-2 umowy.

Dowód :

- **umowa z dnia 15 lutego 2010 r., k. 14-16;**
- **umowa strony pozwanej z Bankiem (...) z dnia 18 maja 1999 r. o kredyt na przedsięwzięcie inwestycyjno-budowlane, k. 50-57.**

Powódka wpłaciła całość wkładu mieszkaniowego.

(bezsporne), a nadto:

Dowód :

- **zaświadczenie z dnia 15 lutego 2010 r., k. 17.**

Z uiszczonej przez powódkę kwoty pokryte zostało wpisowe – 100 zł i udział – 100 zł.

(bezsporne)

Nadto wypłacono z niej zwaloryzowany wkład mieszkaniowy osobie, której poprzednio przysługiwało spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego H. P. (1).

Dowód :

- **wyciąg z rachunku bankowego pozwanej z dnia 16 lutego 2010 r., k. 48-49.**

Pismem z dnia 10 grudnia 2011 r. (doręczonym 28 grudnia 2011 r.) powódka wniosła do pozwanej spółdzielni o zawarcie umowy przeniesienia własności przedmiotowego lokalu mieszkalnego.

Dowód :

- **pismo z dnia 10 grudnia 2011 r., k. 18.**

W odpowiedzi na pismo powódki z dnia 11 stycznia 2012 r. strona pozwana, pismem z dnia 11 stycznia 2012 r., poinformowała powódkę, że zgromadzony na jej koncie 804-454 wkład mieszkaniowy wynosi 29.442,96 zł,

Dowód :

- **pismo z dnia 11 stycznia 2012 r., k. 20.**

W odpowiedzi na wniosek z dnia 10 grudnia 2011 r. strona pozwana wskazała, że załatwienie w/w sprawy zostaje odroczone z uwagi na przedłużającą się, z uwagi na brak udostępnienia wszystkich lokali, inwentaryzację oraz zmianę ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

Dowód :

- ***pismo z dnia 21 marca 2012 r., k. 19.***

Pismem z dnia 13 kwietnia 2012 r. pełnomocnik powódki zwrócił się do strony pozwanej o szczegółowe rozliczenie uiszczonych przez nią od 2010 r. wpłat.

Dowód :

- ***pismo z dnia 13 kwietnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 21.***

Pismem z dnia 13 kwietnia 2012 r. (odebrany 1 czerwca 2012 r.) pełnomocnik powódki wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 65.999,04 zł w terminie 7 dni.

Dowód :

- ***pismo z dnia 13 kwietnia 2012 r. wraz z zpo, k. 22-23.***

W odpowiedzi spółdzielnia wskazała, że roszczenie powódki jest bezpodstawne.

Dowód :

- ***pismo z dnia 20 czerwca 2012 r., k. 24.***

* * *

Statut pozwanej spółdzielni stanowi, że:

- wkładem mieszkaniowym jest kwota wniesiona do Spółdzielni przez członka ubiegającego się o spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu w wysokości odpowiadającej różnicy między, wynikającym z ostatecznego rozliczenia kosztów inwestycji, rzeczywistym kosztem budowy przypadającym na dany lokal mieszkalny, a uzyskaną przez Spółdzielnię pomocą ze środków publicznych (umorzeniem części kredytu zaciągniętego przez Spółdzielnię na sfinansowanie kosztów budowy lokalu) lub z innych środków uzyskanych na sfinansowanie kosztów budowy lokalu. Jeżeli część wkładu mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez Spółdzielnię kredytu na sfinansowanie kosztów budowy danego lokalu, członek jest obowiązany uczestniczyć w spłacie tego kredytu wraz z odsetkami w części przypadającej na jego lokal – § 82;

- członek uzyskujący spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego, do którego wygasło prawo przysługujące innej osobie, wnosi wkład mieszkaniowy w wysokości ustalonej zgodnie z wartością rynkową lokalu, nie wyższą od kwoty, jaką Spółdzielnia uzyska od osoby obejmującej lokal w wyniku przetargu, przy potrąceniu z niej przypadającą na dany lokal część zobowiązań Spółdzielni związanych z budową, w tym w szczególności niespłaconą część zadłużenia kredytowego wraz z niespłaconymi odsetkami oraz nominalną kwotę umorzenia kredytu w części przypadającej na ten lokal, oraz zobowiązuje się do spłaty długu obciążającego lokal mieszkalny z tytułu zaciągniętego przez Spółdzielnię a nie spłaconego kredytu na sfinansowanie kosztów budowy danego lokalu wraz z niespłaconymi odsetkami – § 83;

- członkowie ubiegający się o ustanowienie praw do lokali są zobowiązani wnieść odpowiednio wkład mieszkaniowy lub budowlany w całości przed zawarciem z nimi umowy o przyznaniu prawa do lokalu – § 85;

- w razie wygaśnięcia lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego i po opróżnieniu tego lokalu spółdzielnia wypłaca byłemu członkowi lub osobie uprawnionej wartość rynkową lokalu – § 87.

Dowód :

- **statut spółdzielni mieszkaniowej (...) z dnia 25 października 2008 r., k. 58-76.**

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka, określając ostatecznie podstawę prawną swojego roszczenia w piśmie procesowym z dnia 28 marca 2013 r. jednoznacznie wskazała, że domaga się od pozwanej spółdzielni zwrotu nienależnego świadczenia, co strona pozwana uznała za bezzasadne.

Zgodnie z art. 410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Zgodnie z przywołanym przepisem przesłankami zaistnienia nienależności świadczenia są zatem brak podstawy świadczenia, odpadnięcie podstawy świadczenia, nieosiągnięcie celu świadczenia lub nieważność czynności prawnej.

Badając kwestię wystąpienia w/w przesłanek na gruncie przedmiotowej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że żadna z nich nie zachodzi. Nie można bowiem stwierdzić, by powódka, która świadczenie spełniła, w ogóle nie była do niego zobowiązana, bowiem strony zawarły umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego zobowiązującą do tego świadczenia zgodnie z ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych i statutem spółdzielni.

Co prawda w piśmie procesowym z dnia 28 marca 2013 pełnomocnik powódki wskazał, że wkład określony w umowie stron został określony błędnie na poziomie 95.642 zł, co jego zdaniem potwierdza zaświadczenie wydane powódce z dnia 11.01.2012, gdzie SM podała, że wysokość wkładu na koncie powódki wynosi 29.442,96 zł. W tym twierdzeniu można dopatrywać zarzutu, że powódka nie była zobowiązana do świadczenia w wysokości określonej w umowie. Pełnomocnik jednak nie powołał się na żadne naruszenie przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych czy postanowień statutu. Nie można natomiast podzielić poglądu, że samo późniejsze (po ustaleniu w umowie wysokości wkładu) oświadczenie Spółdzielni, że wkład na koncie powódki wynosi inną kwotę niż określono w umowie, powoduje, że powódka nie była zobowiązana do uiszczenia wkładu w kwocie wynikającej z umowy.

Wobec zgodnego określenia przez strony wysokości wkładu w umowie, dla jego wysokości nie mają znaczenia wszelkie późniejsze jednostronne oświadczenia czy informacje spółdzielni, jak informacja zawarta w piśmie strony pozwanej z dnia 11 stycznia 2012 r. (k. 20), która dla określenia wysokości wkładu pozostaje bezskuteczna. Należało zatem przyjąć, że wkład mieszkaniowy powódki wyniósł 95.642 zł, a dla wysokości wkładu uiszczonego przez powódkę nie ma znaczenia w jaki sposób spółdzielnia rozdysponowała później pieniędzmi uzyskanymi z tego wkładu, w szczególności czy z nich wypłaciła osobie, której prawo wygasło wkład mieszkaniowy zgodnie ze statutem.

Osiągnięty został także zamierzony cel świadczenia (ustanowienie na rzecz powódki spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego). Nie zaszła nadto okoliczność, że podstawa świadczenia odpadła.

Odnosząc się do przesłanki nieważności czynności prawnej należy wskazać, że zgodnie z art. 58 § 1-3 k.c. nieważna jest czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy, a także czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, przy czym jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana. Ważność umowy stron Sąd ocenił mając na uwagę w/w przepis oraz zarzuty strony pozwanej.

Na wstępie wypada zgodzić się z twierdzeniem strony pozwanej, że umowa stron z dnia 15 lutego 2010 r. nie mogłaby zostać uznana za nieważną jedynie w części. W przypadku uznania bowiem za nieważne, tj. sprzeczne z ustawą czy zasadami współżycia społecznego tych postanowień, które kwalifikuje się jako składniki przedmiotowo istotne czynności prawnej, za nieważną należałoby uznać całą czynność prawną.

Taka sytuacja nie ma tu jednak miejsca.

Kwestie związane ze spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego reguluje ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Zgodnie z jej art. 9 ust. 1 przez umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego spółdzielnia zobowiązuje się oddać członkowi lokal mieszkalny do używania, a członek zobowiązuje się wnieść wkład mieszkaniowy oraz uiszczać opłaty określone w ustawie i w statucie spółdzielni. Po myśli art. 11 ust. 2 w przypadku wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego spółdzielnia (...) ogłasza nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia opróżnienia lokalu, zgodnie z postanowieniami statutu, przetarg na ustanowienie odrębnej własności tego lokalu, zawiadamiając o przetargu w sposób określony w statucie oraz przez publikację ogłoszenia w prasie lokalnej. Po myśli z kolei art. 12(1) ust. 2 w brzmieniu, obowiązującym w dniu zawarcia umowy stron, niedopuszczalne jest przeniesienie przez spółdzielnię na inną osobę własności lokalu mieszkalnego oraz ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w budynku wybudowanym z udziałem środków pochodzących z kredytu udzielonego przez Bank (...) ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego lub w ramach realizacji rządowych programów popierania budownictwa mieszkaniowego.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że na gruncie przywołanego art. 11 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych co do zasady nie jest już możliwe ustanowienie w miejsce wygasłego spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego nowego spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu. Spółdzielnia zobowiązana została bowiem do zorganizowania przetargu i ustanowienia odrębnej własności lokalu na rzecz tego, kto przetarg wygra. Nie może to jednak skłaniać do przekonania, że umowa stron jest nieważna, jako naruszająca w/w przepis. W ocenie Sądu art. 12(1) ust. 2 ustawy ustanawia wyjątek od reguły, określonej w art. 11 ust. 2, wyłączając jego zastosowanie w przypadku lokali, wybudowanych ze środków pochodzących z KFM. Ponieważ sprawa niniejsza dotyczy takiego właśnie lokalu, zastosowanie art. 11 ust. 2 spowodowałoby naruszenie art. 12(1) ust. 2, a co za tym idzie – nieważność umowy. Biorąc w/w przepisu pod uwagę należy stwierdzić, że strona pozwana mogła, po wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do ww lokalu mieszkalnego ustanowić znów spółdzielcze lokatorskie prawo do tego lokalu, albowiem art. 12(1) ust. 2 obowiązujący w dacie zawarcia umowy stron, zabraniał jej ustanowienia na tym lokalu odrębnej własności lokalu, co też uczyniła ważną umową stron.

W ocenie Sądu zatem, ponieważ umowa stron nie została dotknięta wadą nieważności, nie została spełniona żadna z przesłanek art. 410 k.c.

Dalej należy wskazać, że wysokość wkładu określona została w sposób ważny i skuteczny w umowie stron. Przywoływany przez stronę pozwaną art. 10 ust. 2 w/w ustawy stanowiący, że członek spółdzielni wnosi wkład mieszkaniowy według zasad określonych w statucie w wysokości odpowiadającej różnicy między kosztem budowy przypadającym na jego lokal a uzyskaną przez spółdzielnię pomocą ze środków publicznych lub z innych środków uzyskanych na sfinansowanie kosztów budowy lokalu, a jeżeli część wkładu mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez spółdzielnię kredytu na sfinansowanie kosztów budowy danego lokalu, członek jest obowiązany uczestniczyć w spłacie tego kredytu wraz z odsetkami w części przypadającej na jego lokal – dotyczy członka spółdzielni, ubiegającego się o ustanowienie w/w prawa w lokalu przed jego wybudowaniem i jako stanowiący podstawę do określenia wysokości wkładu mieszkaniowego na potrzeby umowy o budowę lokalu, nie znajduje w przedmiotowej sprawie zastosowania. Przepis, który nakazywał stosowanie w/w przepisu także do członka, zawierającego umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, do którego wygasło prawo przysługujące innej osobie, został skreślony po nowelizacji przedmiotowej ustawy w 2007 r.

Z uwagi na to, iż wysokość wkładu została ważnie i skutecznie określona w umowie stron, Spółdzielnia bowiem przy jego określaniu nie naruszyła przepisów ustawy ani statutu, należy uznać, iż wkład ten wynosi 95.642 zł, a powódce nie przysługuje roszczenie o zwrot nienależnego świadczenia w kwocie dochodzonej pozwem. Powódce natomiast może przysługiwać żądanie ustalenia wysokości wkładu mieszkaniowego na podst. art. 189 kpc jeżeli Spółdzielnia nadal będzie utrzymywać, iż ta wysokość jest inna niż określona w umowie, przy wykazaniu interesu prawnego.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Strona pozwana poniosła koszty procesu w wysokości 3.617 zł, obejmujące kwotę 3.600 zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.